

Det er ikke anstændigt over for denne befolkningsgruppe, at de ikke behandles og sidestilles med øvrige grupper i vores samfund, som er omfattet af det udvidede frie sygehusvalg. Hver dag der går uden den fornødne omsorg og behandling, vil sende den unge længere ud mod afgrundens rand, og i Danmark kan vi ikke i år 2006 acceptere, at så mange unge dør af spiseforstyrrelser.

Dansk Folkeparti håber, at der fremover stilles større krav til, at det offentlige og private vil samarbejde og øge dialogen, så vi får behandlingstilbud, som er optimale. Der bør skitseres klare retningslinjer for dette samarbejde, og i forbindelse med oprettelse af de nye regioner vil det være oplagt at etablere team, som kan koordinere indsatsen.

Kl. 11.10

Det er vigtigt, at de behandlingspladser, som findes, bliver udnyttet til fulde. Det er endvidere vigtigt med opkvalificering af de medarbejdere, der er involveret i behandlingen, og det er vigtigt, at der ikke tænkes for snævert med hensyn til faggrupper. Læger, sygeplejersker, diætister, psykologer og kropsterapeuter er grupper, som hver på deres felt kan bidrage og forhåbentlig samarbejde.

Ambulant behandling bør der også være fokus rettet mod. Dette kunne være en del af den hurtige behandlingsindsats, som vi forhåbentlig kan blive enige om at få indført. En tidlig indsats vil forhåbentlig kunne forebygge, at den unge indlægges, og også forkorte tiden i behandlersystemet.

Økonomisk er der ingenting, der er gratis. Det ved vi godt, men hvis vi laver et regnestykke over de udgifter, som vil komme i løbet af den spiseforstyrredes liv, hvis ikke der sættes hurtigt ind med behandling, vil regnestykket vise, at disse udgifter er større som følge af indlæggelser med jævne mellemrum på diverse hospitalsafdelinger, samfundsudgifter til overførselsindkomster osv.

Hvis der ikke tages hånd om problemet i tide, kan den yderste konsekvens være, at den unge giver op over for sig selv og livet, og det kan vi ikke med samvittigheden i behold være vidner til. Derfor skal der fra Dansk Folkepartis side udtrykkes stor velvilje til, at der snarest sker forbedringer på området, og at der arbejdes med tiltag, der på lang sigt bakkes op omkring, så vi ikke kun ser en kortvarig indsats.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg kunne næsten ønske mig, at det var fru Karin Nødgaard, der havde haft mulighed for at forhandle folkeskoleforlig for Dansk Folkeparti, for jeg synes, at fru Karin Nødgaard sagde så utrolig mange fornuftige ting, bl.a. at der skulle være tid til at tale med børnene, og at der skulle oprettes team, som jeg forstod det, der kunne gå ind og hjælpe børnene, når de var i nogle vanskelige situationer.

Jeg kan ikke helt se, hvordan det harmonerer med det folkeskoleforlig, som Dansk Folkeparti netop har været med til at indgå, og hvor fokus er på kontrol og på test og på eksamener. Formålet med folkeskolen er nu fagene, formålet er ikke den alsidige udvikling.

Kan fru Karin Nødgaard forklare, hvordan sammenhængen mellem den ordførertale, som fru Karin Nødgaard lige har holdt, og så det udgangspunkt, der er for det indgåede folkeskoleforlig, er?

(Kort bemærkning).

Karin Nødgaard (DF):

Jeg vil ikke gå i dybden med selve folkeskoleforliget her og nu, da jeg synes, det er et utroligt vigtigt emne, vi har oppe til debat, men jeg vil sige, at fordi der bliver lagt vægt på nogle faglige krav osv. i folkeskolen, er det jo ikke ensbetydende med, at der ikke også kan lægges vægt på mange andre områder. Og der er det, jeg ser en oplagt mulighed for, at vi netop nu i forbindelse med kommunereform osv. lægger noget pres på kommunerne for, at der også bliver taget hånd om netop de her områder omkring det psykiske velbefindende for de unge mennesker, fordi vi netop kan se, at der på mange områder er mange, der har det utroligt skidt.

Jeg vil ikke sige det sådan, at det ikke er ensbetydende med, at der ikke skal være faglighed. Jeg mener godt, at man kan kombinere de to ting i folkeskolen også fremover.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at folkeskoleforliget indebærer, at der skal bruges tid på noget helt andet end det, man ellers har haft mulighed for at bruge tid på i folkeskolen. Men lad det nu være.

Nu er fru Karin Nødgaard med i et forslag til vedtagelse, som vil indebære, at der bliver gjort